

HANDICAPRÅDETS HØRINGSVAR VEDR. TILDELINGSMODELLEN PÅ SKOLEOMRÅDET.

Handicaprådet har med interesse læst sagsfremstillingen vedr. tildelingsmodellen.

Vi tager udgangspunkt i at alle børn er underviselige, det er rammer/kultur og økonomi som skaber barriere, hvis man ikke kan opfylde dette princip.

Det er tydeligt i det fremsendte materiale, at kommunens folkeskoler har forskellige betingelser for at vælge en central eller decentral løsning.

Handicaprådet er tilhænger af at der er en central pulje til det specialiserede område og har som sådan været det siden 2007, hvor kommunerne overtog det specialiserede område efter daværende amter. Kommunalreformen byggede på princippet om et større ansvar til større kommuner.

Vi kan derfor anbefale, at det her og nu godkendes, at den foreslåede model, men at der samtidig sættes et arbejde i gang, som i højere grad bygger på principper frem for her og nu fornemmelser. Siden 2007 er der valgt forskellige modeller uden at inklusion af elever med særlige behov er tilgodeset.

Det er svært at forstå, at puljen alene skal rumme de mest vidtgående specialtilbud, når f.eks. Hjorthøjskolen som så vidt vi kan læse er et dyrere tilbud end f.eks. ladegårdsskolen fortsat skal forblive en decentral udgift. Vi er også vidende om at børn med behov for et tilbud, som f.eks. gives på Hjorthøjskolen også i stor udstrækning er de børn, som i mange tilfælde falder udenfor de tilbud den nuværende folkeskole kan give.

Vi er derfor tilhænger af en central pulje, som tager udgangspunkt i om udgiften kan rummes i økonomien for det almene tilbud (som måske principielt skal være lidt mere rummelig end det er i dag) eller om der er behov for særlige indsatser, som gør det muligt i større udstrækning end i dag, at rumme børn med særlige behov.

Decentralisering:

Vi kan sagtens se, at decentralisering i et vist omfang giver råderum til den enkelte folkeskole, men med en decentralisering opstår netop de faldgrupper, som små kommuner tidligere var ved at knække halsen på, og baggrunden for oprettelse af større kommuner. Den model

Holbæk kommune benytter sig af, videreføre blot de problemer små kommuner tidligere oplevede, her handler det så bare om mindre folkeskoler primært i små lokalområder.

Men Handicaprådet er som nævnt generelt ikke tilhænger af decentralisering af økonomi til undervisning af børn, som falder udenfor det almene tilbud, hvis retten til deres undervisningspligt at gennemføres.

Vi nævner her et par Faldgrupper

Ganske få børn med særlige behov kan vælte økonomien på den enkelte skole, og det kommer til at gå ud over det almene tilbud. Det begrundes i både udgifter til ekstra faglige ressourcer, men også til hjælpemidler, som i visse tilfælde er nødvendige for at barnet kan følge undervisningen.

Forældre til børn i almentilbuddet kan med rette give udtryk for deres utilfredshed med ovennævnte.

Alle kender alle og ved godt hvilket barn, som er årsag til mindre midler til det almene tilbud. – Forældre må bøje nakken, når de færdes i lokalmiljøet.

Der findes ikke den ekspertise, som er nødventil for at gennemføre undervisningen af det enkelte barn.

Inklusion

En Folkeskole som favner alle børn = en inkluderende folkeskole er meget langt fra målet.

Danmark er lige dumpet i FN, hvor FN`s handicapkomites eksamination og efterfølgende analyse af forholdene i Danmark og Danmarks opfyldelse af Handicapkonventionen. – Herunder inklusion ikke kun i folkeskolen, men generelt i det danske samfund.

Det er selvfølgelig ikke Holbæk kommunes skyld, overholdelsen af konventionen er naturligvis Folketinget og regeringens ansvar. De skaber rammerne for at kommunerne kan leve den tiltrådte konvention ud i livet.

Dog kan kommunalbestyrelsen igennem sine principper vise hvilken vej man har tænkt sig at gå og derved vise sine borgere, hvordan man f.eks. har tænkt sig at udvikle folkeskolen, så den bliver et sted, hvor også børn med særlige behov kan trives. Og oprettelse af flere specialklasser på den enkelte folkeskole er ikke inklusion.

Vi tror ikke at tildelingsmodellen, alene er grunden til at der desværre er alt for mange børn som ikke får det tilbud de har krav på. Når vi hører om børn, som ikke har fået undervisning i 2 år, bliver vi dybt bekymret. Og er tildelingsmodellen en af barriererne, bør tildelingsmodellen indgå i løsningen af disse børns undervisnings problem.

Vi ved at der er en gruppe forældre, som repræsenterer rigtig mange forældre til børn, som er i klemme i skolesystemet og som er i dialog med Direktør Lene Magnussen om de mange

barrierer, som gør at alt for mange børn falder udenfor skolesystemet i dag. At et barn kan få tildelt et undervisningstilbud, som reelt alene handler om pasning, fordi der ikke er opsat mål for en undervisning, mål for motivering m.v. og fordi en ikke fagperson udfører opgaven, det er beskæmmende. Der er også fokus på det voldsomme bureaukrati både i social -og i skoleregi. Et bureaukrati som gør sagsbehandlingstider meget lange til skade for et enkelte barn.

På vegne af Handicaprådet

Sytter Kristensen

Formand for Rådet